Ruth - Tijd (gedicht)

Zo niet mij
Niet eens dichtbij
Zou het willen, vogel vrij
Als een Ara: van de kleuren word ik blij
Maar nee, dat is voor mij even niet weggelegd
Lijn loopt momenteel niet recht
Nee, het is net als golven, golft op en neer
En dat elke keer
Net als het weer: bewolking, zon en regen
Weet hoe dit begon, dans in de leegte
Moet weer een traan uit mijn ogen vegen
Zie het allemaal, alle weersomstandigheden

Spanning symboliseert onweer als een bliksemschicht
Elke keer weer zie ik het felle licht
Visie niet altijd naar voren gericht
Dan loop ik voor de zoveelste keer de mist in
Regelrecht naar de verkeerde richting
Uiteindelijk kom ik waar ik wil zijn en is er verlichting
Maar dat kost veel pijn, strijd en tijd
En daarnaast heel veel moed
Maar de geluksmomenten doen mij goed
We bewandelen allemaal een route
Het is een proces, moeten vaak zoeken, wroeten, denkende aan vroeger
Gaat misschien gepaard met een lach en een traan
Het leven is vallen en opstaan
Maar ondanks alles moet je proberen door te gaan

Sommige dingen moet je loslaten
Oude dingen moet je soms niet willen oprapen
Soms kan een klein momentje al het verschil maken
Het gaat om de kleine dingen die je kunnen raken
Ieder mens maakt herinneringen
Mooie, kleurrijke, bijzondere dingen
Soms is het verdrietig en kan je je tranen niet bedwingen
Maar andere dagen zullen er momenten uitspringen

Om ons heen gebeurt er de laatste tijd veel
Als ik de nieuwsberichten zie is het vaak emotioneel
Als ik om me heen kijk
Denk ik steeds vaker: het is een rare life
De wereld staat figuurlijk in brand
Maar ook in ons eigen Nederland
Wat is er toch aan de hand

En dat heeft te maken met de verandering van de huidige strijd en tijd
Hebben allemaal gestreden
Hebben allemaal gebeden
Houden allemaal ons hoofd geheven
Ik, jij, wij: we hebben allemaal liefde & problemen gekend, gegeven en gekregen
Maar hopelijk zijn we aan het einde van de rit nog tevreden
De tijd laat je lachen, huilen, denken, stilstaan en beseffen
Het laat je leren omgaan met lessen die je loop der jaren heb geleerd
Ik heb mijn tijd geïnvesteerd en deed ook dingen verkeerd
De tijd heeft mij laten roeien met de riemen, laten bloeien en ontkiemen
En bovenal: laten groeien als mens, als individu
Maar toch mist ik regelmatig een paraplu
Om onder te schuilen, even onder te huilen
Want de laatste tijd ben ik vaak bang dat er iets ergs kan gebeuren
Dan kan ik even niét dromen in kleuren

Staat de tijd stil, hebben we een probleem
Tijd, stilte & geluid: alle 3 ‘n fenomeen
Dus luister in stilte naar het getik van de wijzer
En besef dat tijd iets is wat zal blijven
Tijd, het zet de mens op een dwaalspoor
Het staat nooit stil; het dendert maar door
Vandaag is binnen 1 seconde morgen
Soms houdt de tijd dingen verborgen
Het houdt ons scherp, alert en wakker
De tijd toont soms zijn zwakte en is soms je beste makker
Op de tijd kan je altijd rekenen
Het kan veel voor je betekenen
Net als je hart en adem: het is onmisbaar
Zo licht als een veertje en soms heel zwaar
Soms laat het je dansen, lachen en zingen
En soms verbiedt hij het je om je tranen te bedwingen

Tijd: het is zo bijzonder
Zullen het nooit helemaal doorgronden
Kijk ik straks op mijn telefoon
Zie ik 4 cijfers: zo lijkt gewoon
Maar ondertussen heeft het een gebeurtenis
Want elke seconde heeft een geschiedenis
Nee, het maakt niet uit hoe zwaar het is

Loop in de stroom van de tijd
Soms gaat het minder dan je hoopte
Soms met een glimlach
Dan sla je de dag het liefst over
Kijk je blij naar de dag